

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ข้อจำกัดของหลักกฎหมายไทยเกี่ยวกับการสร้าง
นักศึกษา	หลักประกันการชำระหนี้ : ศึกษาเฉพาะกรณีเครื่องจักร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	นางสาวสุดารัตน์ จันทรเทียน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.ชาญวิทย์ สุวรรณบุญย์
หลักสูตร	รศ.ดร.ภูมิ โชคเหมาะ
คณะวิชา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายธุรกิจ
พ.ศ.	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
	2550

บทคัดย่อ

สภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นโลกของภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีการเจริญเติบโตรวดเร็วและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งมีการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีจากประเทศที่พัฒนาแล้วเพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาธุรกิจให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นเพื่อให้ธุรกิจของตนสามารถแข่งขันกับธุรกิจของผู้อื่นได้ ซึ่งเห็นว่าในปัจจุบันหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหลักประกันการชำระหนี้ได้มีการใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้วอีกทั้งไม่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อันส่งผลให้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้กฎหมายขาดความทันสมัยและไม่สามารถรองรับการทำธุรกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ได้ทันทั่วถึง จนทำให้เกิดข้อจำกัดอันนำมาซึ่งปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายและเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการสนองนโยบายของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจภาคอุตสาหกรรม

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จึงมีเจตนารมณ์เพื่อศึกษาข้อจำกัดของหลักกฎหมายไทยเกี่ยวกับการสร้างหลักประกันการชำระหนี้ ศึกษาเฉพาะกรณีเครื่องจักร โดยกฎหมายหลักที่รับรู้และนำมาใช้บังคับ คือ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นอกจากนี้ยังมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหลักประกันบัญชีไว้อีกหลายฉบับ แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเพียงบางฉบับที่เกี่ยวข้องเท่านั้น คือ พระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. 2514 และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 โดยใช้วิธีการเก็บรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากเว็บไซต์ ด้วยทฤษฎีภาษาคำพิพากษาของศาล บทความ วารสารเผยแพร่ต่าง ๆ รวมทั้งเอกสารทางวิชาการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงได้มีการศึกษาและชี้ให้เห็นถึงปัญหาอันเกิดจากข้อจำกัดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พร้อมเสนอแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สามารถรองรับและเอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจในสถานะเศรษฐกิจปัจจุบัน ดังนี้

1. เสนอแนวความคิดว่าควรกำหนดวิธีการประกันหนี้แบบอื่น นอกเหนือจากการจำนองและการจำนำตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือปรับปรุงพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. 2514 และพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2530 ให้สามารถนำเครื่องจักรมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้โดยวิธีการจำนำได้ โดยไม่ต้องมีการส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินให้แก่ผู้รับจำนำ

2. เสนอแนวความคิดว่า ควรปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่ใช้ประกอบธุรกิจในปัจจุบัน เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินดังกล่าว ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างแท้จริง (Maximize Profit)

3. เสนอแนวความคิดว่า ควรปรับปรุงให้เกิดความชัดเจน เกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการจดทะเบียนกรรมสิทธิ์เครื่องจักร เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและลดขั้นตอนการดำเนินการ

4. เสนอแนวความคิดว่า ควรปรับปรุงการกฎหมายที่ใช้บังคับในกรณีการซื้อขายเครื่องจักรที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ.2514 รวมถึงที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมแต่ยังมีได้มีการจดทะเบียนจำนองให้ชัดเจนเพื่อมิให้เกิดปัญหาในการตีความและการใช้กฎหมาย